

Astăzi, Sâmbătă, 14 Martie, 2026

Sf. Cuv. Benedict de Nursia

Sf. Sfințit Mc. Alexandru preotul

(Pomenirea celor adormiți)

Evrei 10

³² Amintiți-vă însă de zilele de dinainte când, după ce ați fost luminați, ați îndurat o grea luptă cu suferințele,

³³ uneori în fața lumii fiind supuși la defăimări și necazuri, alteori făcându-vă părtași cu cei ce sufereau în acest fel.

³⁴ Cămpreună ați pățimit cu cei închiși, și cu bucurie ați primit răpirea averilor voastre, știind că aveți o avere mai bună și care rămâne.

³⁵ Așadar, nu vă lepădați încrederea¹, aceasta având o mare răsplată.

³⁶ Fiindcă nevoie aveți de răbdare, pentru ca făcând voia lui Dumnezeu să vă bucurați de făgăduință².

³⁷ **Că încă puțin, foarte puțin, și Cel ce va să vină va veni și nu va'ntârzia;**

¹ = Încrederea de a îndrăzni întru Cel ce-și ține făgăduințele.

² Literal: să primiți făgăduința (în roadele ei).

³⁸ cel drept al Meu din credință va trăi; dar dacă se dă deoparte, sufletul Meu nu va binevoi întru el.

1 Tesaloniceni 4

¹³ Dar, fraților, nu vrem ca voi să fiți în neștiință despre cei ce au adormit³, ca să nu vă întristați precum ceilalți⁴, care nu au nădejde.

¹⁴ Pentru că de credem⁵ că Iisus a murit și a înviat, tot așa pe cei adormiți prin Iisus îi va aduce Dumnezeu împreună cu El⁶.

¹⁵ Căci pe aceasta v'o spunem noi

³ În credința generală că Parusia (venirea Domnului) e foarte aproape. Tesalonicenii se întrebau ce se va întâmpla cu cei ce au murit înainte de această venire.

⁴ = Păgânii, care credeau că odată cu moartea se termină totul.

⁵ Acest condițional nu introduce un dubiu, ci premisa a ceea ce urmează. Procedeu stilistic (= de vreme ce credem).

⁶ = Cu Iisus.

prin cuvântul Domnului: că noi, cei vii, cei rămași până la venirea Domnului, nu le-o vom lua înaintea celor adormiți.

¹⁶ Că la un semn poruncitor, la glasul arhanghelului și'n trâmbița lui Dumnezeu, Însuși Domnul Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi;

¹⁷ după aceea noi, cei vii, cei rămași, împreună cu ei vom fi răpiți în nori ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel pururea cu Domnul vom fi.

Marcu 2

¹⁴ Și în trecere l-a văzut pe Levi al lui Alfeu⁷ șezând la vamă și i-a zis: „Vino după Mine!” Iar el, ridicându-se, a mers după Dânsul.

¹⁵ Și pe când ședea El la masă în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși ședeau la masă cu Iisus și cu ucenicii Săi; că mulți erau aceștia și-I urmau.

¹⁶ Iar cărturarii și fariseii, văzându-L că mănâncă împreună cu păcătoșii și cu vameșii, ziceau către ucenicii Lui: „De ce mănâncă și bea învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?”

¹⁷ Și auzind Iisus, le-a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci

cei bolnavi. Nu pe cei drești, ci pe cei păcătoși am venit să-i chem la pocăință”.

Ioan 5

²⁴ Adevăr, adevăr vă spun: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M'a trimis, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte la viață.

²⁵ Adevăr, adevăr vă spun, că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cei ce vor auzi vor învia.

²⁶ Că precum Tatăl are viață întru Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață întru Sine;

²⁷ și putere I-a dat să facă judecată, pentru că El este Fiul Omului.

²⁸ Nu vă mirați de aceasta; că vine ceasul când toți cei din morminte Îi vor auzi glasul;

²⁹ și cei ce au făcut cele bune vor ieși spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, spre învierea osândeii.

³⁰ Eu nu pot să fac de la Mine nimic; judec după cum aud⁸, și judecata Mea este dreaptă; pentru că nu caut voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimis.⁹

⁸ Fiul Îl aude și-L ascultă pe Tatăl.

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată

⁷ Apostolul și Evanghelistul Matei.

„N-am venit să chem
pe cei drepți, ci pe
cei păcătoși la po-
căință” (Mc. 2, 17).

Prin gura înțe-
lepciunii, Domnul
i-a chemat la Sine

pe cei lipsiți de min-
te. Tot El, pribegind pe pământ,
i-a chemat pe cei păcătoși. La El
nu este loc nici pentru „deștep-
ții” trufași, nici pentru „drepții”
neascultători. Să se bucure nepu-
tința minții și sufletului! Putere a
minții și a faptelor, pleacă de-aici!
Desăvârșita neputință care se re-
cunoaște pe sine ca atare și aleargă
cu credință la Domnul, Cel ce
vindecă pe cei neputincioși și pli-
nește cele sărace, se întărește și cu
mintea, și cu obiceiurile, conti-
nuând, totuși, să își mărturisească
și prostia, și ticăloșia; iar pu-
terea lui Dumnezeu, desăvârșin-
du-se întru neputință sub această
înfățișare neatrăgătoare, zidește în
chip nevăzut o altă personalitate,
cu minte și obiceiuri luminoase,
care va ieși la lumină la vremea
sa: uneori încă de aici, dar dincolo
totdeauna. Iată ce este ascuns de
cei înțelepți și pricepuți și se des-